RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 227.527 van 23 mei 2014
in de zaken A. 207.464/X-15.702 (I)
A. 208.255/X-15.681 (II).

In zake : I. + II.
Steven DE SMET
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

I. + II.
de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Butenaerts
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de beroepen

1. Het beroep, ingesteld op 21 december 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de nationale selectiecommissie van 12 oktober 2012 waarbij deze het door verzoeker ingediende bezwaar ongegrond verklaart en waarbij zij haar eerder genomen beslissing van 29 augustus 2012 bevestigt, zowel individueel wat de aan verzoeker toegekende quotering betreft, als algemeen wat de rangschikking van de kandidaten betreft, en waarbij zij oordeelde verzoeker niet bij de minister van Binnenlandse Zaken te kunnen aanbevelen voor een verhoging van loonschaal (in *casu* de loonschaal O7). (zaak A. 207.464/X-15.702)

Het beroep, ingesteld op 19 maart 2013 strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 27 december 2012 waarbij "de loonschaalvergroting naar de schaal O7 wordt toegekend aan 18 hogere officieren van de politiediensten voor het toetsingsjaar 2005, en dit met ingang van 01 januari 2006", bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 22 januari 2013. (zaak A. 208.255/X-15.681)

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft in beide zaken een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft in beide zaken een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft in beide zaken een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft in beide zaken een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft in zaak A. 208.255/X-15.681 een laatste memorie ingediend.

De partijen in beide zaken zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 april 2014.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft in beide zaken verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor verzoeker in beide zaken, is gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft in beide zaken een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is als hoofdcommissaris van politie werkzaam bij de lokale politie te Gent.

3.2. In het kader van een oproep tot kandidaatstelling in het raam van de baremische loopbaan in het officierskader met het oog op de toekenning van de loonschalen O7 en O8, stelt verzoeker zich kandidaat voor de overgang naar een hogere loonschaal voor het jaar 2005. Het aantal hoofdcommissarissen dat voor de overgang naar loonschaal O7 in aanmerking komt, is voor het jaar 2004 vastgesteld op 15 en voor het jaar 2005 op 18.

3.3. Bij schrijven van 1 maart 2007 deelt de voorzitter van de nationale selectiecommissie aan verzoeker mee dat de commissie bij beslissing van 21 februari 2007 van oordeel is dat zij verzoeker niet bij de minister van Binnenlandse Zaken kan aanbevelen voor een verhoging van loonschaal.

3.4. Op 15 maart 2007 dient verzoeker tegen voormelde beslissing van 21 februari 2007 bezwaar in bij de nationale selectiecommissie, hetgeen aanleiding geeft tot de beslissing van 16 april 2007 van deze commissie, waarbij zij verzoekers bezwaar ongegrond verklaart en haar oorspronkelijke beslissing handhaaft.

3.5. Op 19 juni 2007 dient verzoeker tegen de beslissingen van 21 februari 2007 en 16 april 2007 van de nationale selectiecommissie een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Bij arrest nr. 203.923 van 17 mei 2010 vernietigt de Raad van State onder meer de beslissing van 16 april 2007 en verklaart hij het beroep tegen de beslissing van 21 februari 2007 onontvankelijk.

3.6. Ingevolge het voormelde arrest wordt de procedure hernomen. Bij beslissing van de nationale selectiecommissie van 5 juli 2012 wordt de kandidatuur van verzoeker ontvankelijk verklaard. Op 29 augustus 2012 gaat de nationale selectiecommissie over tot onderzoek, quotering en rangschikking van de ontvangen kandidaturen, wat leidt tot de vaststelling van een lijst van 18 kandidaten die in volgorde van hun geschiktheid worden aanbevolen voor de overgang naar de loonschaal O7. Verzoeker wordt daarbij als 30ste gerangschikt en behoort bijgevolg niet tot de aanbevolen kandidaten.

3.7. Nadat de beslissingen van 5 juli 2012 en 29 augustus 2012 hem bij schrijven van 4 september 2012 ter kennis werden gebracht, dient verzoeker er een bezwaarschrift tegen in.

3.8. Op 12 oktober 2012 verklaart de nationale selectiecommissie verzoekers bezwaar ontvankelijk doch ongegrond.

Dit is de bestreden beslissing in de zaak *sub* I (A. 207.464/X-15.702).

3.9. Op 5 november 2012 formuleert de nationale selectiecommissie een gemotiveerd voorstel aan de minster van Binnenlandse Zaken, op grond van haar voormelde beslissingen van 5 juli, 29 augustus en 12 oktober 2012. Dit voorstel wordt bij schrijven van 6 november 2012 aan de minster van Binnenlandse Zaken overgemaakt.

3.10. Bij koninklijk besluit van 27 december 2012 wordt met ingang van 1 januari 2006 de loonschaal O7 toegekend aan de door de nationale selectiecommissie voorgedragen kandidaten.

Dit is de bestreden beslissing in de zaak *sub* II (zaak A. 208.255/X-15.681).

IV. Samenvoeging

4. In het belang van een goede rechtsbedeling dienen de zaken A. 207.464/X-15.702 en A.208.255/X-15.681 te worden samengevoegd.

V. Onderzoek van de middelen in de beide zaken

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5.1. Verzoeker roept in een eerste middel de schending in van de artikelen VII.II.25 en VII.II.26 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 'tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten' (hierna: RPPol) en voert de "onwettige samenstelling van de selectiecommissie" aan.

Hij zet uiteen dat de minister van Binnenlandse Zaken de plaatsvervangers voor de selectiecommissie dient aan te duiden. Die komen voor op een lijst van ten minste vier hoofdcommissarissen van politie die ten minste de loonschaal O7 genieten en die wordt voorgesteld door de commissaris-generaal voor wat de leden van de federale politie betreft (artikel VII.II.26, 4°, RPPol). Uit een opzoeking in het Belgisch Staatsblad blijkt niet dat de minister de hoofdcommissaris van politie Patrick Vande Cavey bij ministerieel besluit van 18 mei 2011 heeft aangeduid. Evenmin blijkt dat de minister de keuze heeft gemaakt uit een lijst voorgesteld door de commissaris-generaal van de federale politie, noch dat hoofdcommissaris van politie Patrick Vande Cavey de loonschaal O7 geniet.

Verzoeker betoogt verder dat uit de artikelen VII.II.25 en VII.II.26 RPPol blijkt dat de selectiecommissie principieel op een evenwichtige wijze is samengesteld, doordat zij zetelt onder het voorzitterschap van de inspecteur-generaal en doordat zij verder bestaat uit twee leden van de federale

politie, twee leden van de lokale politie en twee “neutralen”. Tevens is er een duidelijke bepaling die stelt dat de leden van de federale politie vertegenwoordigd worden door, enerzijds, de vertegenwoordiger bij uitstek van de federale gerechtelijke politie en, anderzijds, de vertegenwoordiger bij uitstek van de algemene directie bestuurlijke politie, meer bepaald de gerechtelijk directeuren van deze directies. Er is zodoende een evenwicht tussen de geledingen van de bestuurlijke en de gerechtelijke politie. Dit evenwicht is van groot belang, gelet op de vergelijking van titels en verdiensten die moet gebeuren en waarbij het lid komende uit de zuil van de gerechtelijke politie de juiste appreciatie hiervan kan waarborgen voor wat de titels en verdiensten uit de gerechtelijke sfeer betreft, en het lid komende uit de zuil bestuurlijke politie voor wat de titels en verdiensten uit de bestuurlijke sfeer betreft.

De minister moet bij de aanduiding van een plaatsvervanger respect betonen voor het evenwicht tussen de bestuurlijke en de gerechtelijke politie. Klaarblijkelijk is dit geschied voor het luik van de bestuurlijke politie, waarvoor als plaatsvervanger Jean-Claude Gunst is aangeduid. Deze is bestuurlijke directeur - coördinator te Mechelen en kan zodoende de bestuurlijke politie vertegenwoordigen. Wat de gerechtelijke zuil betreft, is blijkbaar hoofdcommissaris van politie Patrick Vande Cavey als plaatsvervanger aangeduid. Deze is directeur van de directie van de mobiliteit en het personeelsbeheer, een dienst die ressorteert onder de algemene directie van de ondersteuning en het beheer - DGS, en heeft niets van doen met de gerechtelijke zuil. Daardoor is het evenwicht in de samenstelling van de selectiecommissie, ingesteld door artikel VII.II.25 RPPol miskend, zodat de selectiecommissie ongeldig is samengesteld.

Uit de regelgeving blijkt weliswaar niet letterlijk dat de plaatsvervangers dienen te behoren tot dezelfde klasse als diegene die ze vervangen, doch zulks kan niet anders worden begrepen. Er kan immers niet worden ingezien waarom de regelgeving specifieke ambten voorziet om te zetelen in de selectiecommissie, met de duidelijke meervoudige evenwichten,

indien dit zou kunnen worden omzeild via plaatsvervangers die deze evenwichten totaal miskennen.

Verzoeker is vanuit zijn functies als hoofd van de dienst communicatie en perswoordvoerder eveneens belast met het project sociale media binnen de politiezone Gent en kreeg menige melding van misdrijven, die hij wegens hun specifiek karakter van melding, inhoud en locatie diende te behandelen. Door de procureur werd verzoeker aangesteld als woordvoerder voor de politiezone Gent. Dit impliceerde regelmatig overleg met één van de substituten over gerechtelijke dossiers.

5.2. Verzoeker laat in zijn memorie van wederantwoord gelden dat nazicht van het Belgisch Staatsblad van 1 juni 2011 duidelijk maakt dat hoofdcommissaris van politie Patrick Vande Cavey inderdaad is aangeduid als plaatsvervanger van de directeur-generaal van de gerechtelijke politie, maar dat een andere anomalie opduikt, met name wat hoofdcommissaris van politie Christian Beaupere betreft. Deze laatste maakte als plaatsvervanger deel uit van de selectiecommissie, maar zijn benoeming blijkt niet uit de bekendmaking van het ministerieel besluit in het Belgisch Staatsblad van 1 juni 2011. Verder merkt verzoeker op dat de verwerende partij in het geheel niet reageert op de stelling dat niet blijkt dat de benoemingen van de plaatsvervangers gebeurd zijn op grond van de door artikel VII.II.26, 4°, RPPol voorgeschreven voordracht door de commissaris-generaal. Ten slotte ontkent de verwerende partij niet dat hoofdcommissaris van politie Patrick Vande Cavey niet tot de gerechtelijke zuil van de federale politie behoort, maar stelt zij dat enkel de loonschaal O7 vereist is.

5.3. Verzoeker stelt in zijn laatste memorie dat er inderdaad een ministerieel besluit bestaat houdende de aanstelling van hoofdcommissaris van politie Patrick Vande Cavey en dat hij zijn kritiek ter zake niet handhaaft. Wat de vraag betreft of laatstgenoemde aangeduid werd op een lijst van ten minste vier hoofdcommissarissen van politie met een loonschaal O7 en voorgesteld werd door de commissaris-generaal, stelt verzoeker vast dat de verwerende partij

daaromtrent stukken heeft meegedeeld en gedraagt hij zich naar de inzichten van de Raad van State. Verzoeker wijst er verder op dat artikel VII.II.25 RPPol, wat de plaatsvervangers betreft, expliciet voorziet dat de voorzitter en de leden van de selectiecommissie “elk” een plaatsvervanger hebben, zodat de wetgever niet in het algemeen heeft voorzien dat er plaatsvervangers zijn, maar wel dat “elk” gewoon lid een plaatsvervanger heeft. Het opzet van de gedetailleerde evenwichtigheid van de selectiecommissie is niets waard indien de plaatsvervanger niet tot dezelfde “soort” behoort als het normaal zetelend lid.

Beoordeling

6.1. Artikel VII.II.25 RPPol bepaalt:

> “Bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken bestaat, met het oog op de toekenning van de loonschalen O7 en O8, een nationale selectiecommissie voor hogere officieren, in deze afdeling de ‘selectiecommissie’ genoemd, die als volgt is samengesteld:
> 1° de inspecteur-generaal van de algemene inspectie, voorzitter;
> 2° de directeur-generaal die de algemene directie bestuurlijke politie leidt;
> 3° de directeur-generaal die de algemene directie gerechtelijke politie leidt;
> 4° twee korpschefs van de lokale politie die ten minste de loonschaal O7 genieten;
> 5° twee leden die geen personeelslid zijn.
> [...]
> De voorzitter en de leden van de selectiecommissie hebben bovendien elk een plaatsvervanger. Met uitzondering van de plaatsvervangers van de onder het eerste lid, 5°, bedoelde leden die moeten voldoen aan de in het tweede lid bepaalde vereisten, genieten deze plaatsvervangers ten minste de loonschaal O7.
> [...].”

Artikel VII.II.26 RPPol bepaalt:

> “De minister wijst aan:
> 1° [...]
> 2° [...]
> 3° [...]
> 4° een plaatsvervanger voor elk van de leden van de selectiecommissie onder de hoofdcommissarissen die ten minste de loonschaal O7 genieten en die voorkomen op een lijst, bevattende ten minste vier hoofdcommissarissen van politie die ten minste de loonschaal

O7 genieten, die wordt voorgesteld door de commissaris-generaal wat de leden van de federale politie betreft en door de Vaste Commissie voor de lokale politie wat de korpschefs betreft."

6.2. Verzoeker doet in zijn laatste memorie afstand van zijn middel in zoverre daarin wordt aangevoerd dat een ministerieel besluit ontbreekt waarbij hoofdcommissaris van politie Patrick Vande Cavey als plaatsvervanger werd aangesteld.

6.3. In zoverre verzoeker betwist dat hoofdcommissaris van politie Patrick Vande Cavey als plaatsvervanger werd voorgesteld door de commissaris-generaal, dient vastgesteld dat de verwerende partij bij brief van 10 juli 2013 stukken heeft overgemaakt waaruit blijkt dat de plaatsvervangers aangewezen werden op basis van een lijst van ten minste vier hoofdcommissarissen met loonschaal O7, die zijn voorgesteld door de commissaris-generaal wat de leden van de federale politie betreft. Op deze lijst wordt ook hoofdcommissaris van politie Patrick Vande Cavey vermeld. In zoverre mist het middel derhalve feitelijke grondslag.

6.4. Verzoekers kritiek dat niet zou blijken dat hoofdcommissaris van politie Christian Beaupere door de minister van Binnenlandse Zaken als effectief of als plaatsvervangend lid van de selectiecommissie werd aangeduid, mist iedere ernst. Verzoeker heeft deze kritiek reeds in zijn bezwaarschrift voor de selectiecommissie aangevoerd, waarbij deze commissie er in haar zitting van 12 oktober 2012 heeft op gewezen dat hoofdcommissaris van politie Christian Beaupere bij ministerieel besluit van 6 maart 2012 als effectief lid werd aangewezen.

6.5. Verzoekers stelling dat de plaatsvervanger van de directeur-generaal die de algemene directie gerechtelijke politie leidt tot de gerechtelijke politie moet behoren en dat de plaatsvervanger van de directeur-generaal die de algemene bestuurlijke politie leidt tot de bestuurlijke politie moet behoren, om reden dat de regelgever bij de samenstelling van de selectiecommissie een evenwicht tussen de bestuurlijke en de gerechtelijke politie zou hebben beoogd,

wordt niet bijgetreden. Niet alleen kan deze door verzoeker veronderstelde doelstelling van de regelgever geenszins worden afgeleid uit de enkele omstandigheid dat artikel VII.II.25 PPPol de voormelde directeurs-generaal, naast anderen, als leden van de selectiecommissie aanduidt. Bovendien strookt de door verzoeker veronderstelde voorwaarde waaraan de plaatsvervangers van de voormelde directeurs-generaal zouden moeten voldoen, geenszins met artikel VII.II.26, 4°, RPPol, dat op duidelijke en limitatieve wijze de voorwaarden bepaalt waaraan deze plaatsvervangers moeten voldoen. Meer bepaald moeten zij door de minister van Binnenlandse Zaken worden aangewezen "onder de hoofdcommissarissen die ten minste de loonschaal O7 genieten en die voorkomen op een lijst, bevattende ten minste vier hoofdcommissarissen van politie die ten minste de loonschaal O7 genieten" en "die wordt voorgesteld door de commissaris-generaal wat de leden van de federale politie betreft". De in de laatste memorie door verzoeker aangevoerde omstandigheid dat artikel VII.II.25, RPPol voorziet dat de voorzitter en de leden van de selectiecommissie "elk" een plaatsvervanger hebben, is evenmin van aard om te doen besluiten dat aan de in artikel VII.II.26, 4°, RPPol vooropgestelde voorwaarden de door verzoeker veronderstelde voorwaarde moet worden toegevoegd.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7.1. Verzoeker roept in een tweede middel de schending in van het recht om begrepen te worden en van de materiëlemotiveringsplicht.

Hij zet uiteen dat hij Nederlandstalig is, dat zijn dossier integraal in het Nederlands is opgesteld en dat, in het kader van zijn recht om begrepen te worden, alle leden van de selectiecommissie kennis moeten kunnen nemen van alle stukken van het dossier. De selectiecommissie heeft een complex

systeem van criteria, beoordelingselementen en weging ingevoerd, dewelke alle worden getoetst aan het persoonlijk dossier, de kandidaatstelling en de evaluatie. Zodoende geschiedt de beoordeling louter aan de hand van stukken, die in het geval van verzoeker exclusief in het Nederlands zijn gesteld. De selectiecommissie is samengesteld uit zowel Nederlandstaligen als Franstaligen. Tot deze laatsten behoort onder meer Christian Beaupere, die als korpschef van de politiezone Luik tot de Franse taalrol behoort en van wie verzoeker niet bekend is of hij over enig geldend taalattest beschikt. Voorts is blijkbaar ook de voorzitter, François Adam, Franstalig, vermits de verwerende partij naar hem verwijst als houder van een "brevet souligné". Het behoort in eerste instantie aan de verwerende partij om verder opheldering te brengen omtrent de taalrol van de verschillende leden van de selectiecommissie. Verzoeker betwist niet dat de verwerende partij een collegiaal orgaan is, dat afhangt van een "ministerie" waarvan de werkkring het hele land bestrijkt en dat zij derwijze onder toepassing valt van de artikelen 39 en volgende van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 'op het gebruik van de talen in bestuurszaken' (hierna : de bestuurstaalwet). In *casu* is er weliswaar geen sprake van een tuchtzaak, maar het betreft wel een complexe beoordeling van een dossier op stukken door een collegiaal orgaan, waarvan niet het bewijs voorligt dat alle leden ervan ofwel Nederlandstalig zijn dan wel over de nodige brevetten beschikken waaruit de nodige kennis van het Nederlands blijkt. In het kader van het recht van verzoeker om te worden begrepen, is het nochtans vereist dat de selectiecommissie ook effectief kennis kan nemen van de stukken aan de hand waarvan zij haar beoordeling doet. Bij gebrek hieraan kan de bestreden beslissing ook niet steunen op deugdelijke motieven, zodat de materiëlemotiveringsplicht is geschonden. Verzoeker verwijst ter staving van zijn standpunt dat het recht om begrepen te worden fundamenteel is, naar de arresten van de Raad van State nr. 219.336 van 14 mei 2012, nr. 70.418 van 18 december 1997, nr. 167.106 van 25 januari 2007 en nr. 202.431 van 29 maart 2010. Niettegenstaande deze rechtspraak betrekking heeft op tuchtrechtelijke aangelegenheden, gaat deze volgens verzoeker op voor elke situatie waarbij er een persoonlijke beoordeling van een ambtenaar dient te worden doorgevoerd. Het recht om begrepen te worden is een algemeen rechtsbeginsel, dat trouwens aansluit bij de geest van de bestuurstaalwet.

De verwerende partij beperkt er zich toe te verwijzen naar het arrest van de Raad van State nr. 202.605 van 30 maart 2010, waarbij is gesteld dat wat een vergelijking van titels en verdiensten door een collegiaal orgaan betreft, de samenstelling zo moet zijn dat het in staat is om de kandidaat in zijn eigen taal te verstaan en kennis te nemen van alle stukken opgesteld in diens taal, voorwaarde die geacht wordt vervuld te zijn indien een lid van het collegiaal orgaan aanwezig is dat behoort tot dezelfde taalrol en dat zodoende de nodige vertalingen/uitleg kan doen en geven. Met betrekking tot dit arrest merkt verzoeker op dat de feitelijke achtergrond totaal verschillend is van de huidige situatie. Het ging over een collectief orgaan dat een beoordeling van slechts enkele kandidaten diende door te voeren aan de hand van een beperkt aantal stukken. ln *casu* betreft het een beoordeling van tientallen kandidaten aan de hand van zeer uitvoerige dossiers en stukken (met name het persoonlijk dossier, de kandidaatstelling en de evaluatie), aan de hand van een vrij complex systeem met bepaling van een t-score en een beoordeling aan de hand van diverse criteria (met name 7), die elk uit diverse beoordelingselementen (gaande van 4 tot 10) bestaan. Daarenboven blijkt dat de beoordeling van de diverse kandidaten op een en dezelfde dag is geschied, waarbij het ten andere de vraag is hoe lang de zitting heeft geduurd. In dergelijke omstandigheden kan niet met ernst en redelijkheid worden aangenomen dat een of meer Nederlandstalige leden alle relevante informatie ter plekke en *ad hoc* voor de Franstalige leden zouden vertaald hebben. En dit al zeker niet op een zodanige wijze dat alle leden kennis hebben kunnen nemen van alle nuances van de stukken en alle daarin opgenomen informatie, die zij bij de complexe beoordeling dienen te betrekken.

7.2. Verzoeker benadrukt in zijn memorie van wederantwoord zijn fundamenteel recht om begrepen te worden en dit vanuit het gegeven dat de door de verwerende partij aangehaalde rechtspraak uitgaat van een zekere fictie of veronderstelling dat de aanwezigheid van een Nederlandskundige in een collectief orgaan zou volstaan om de voorwaarden die de samenstelling van het college uit taaloogpunt regelen, als vervuld te beschouwen, om reden dat de leden van het orgaan zich desgevallend tot deze Nederlandskundige kunnen wenden

voor uitleg of verduidelijking. Verzoeker meent dat dergelijke veronderstelling/fictie niet kan standhouden indien er niet minstens redelijke omstandigheden zijn om aan te nemen dat er een dermate gelegenheid was voor de behandeling van de dossiers en dat ook effectief alle leden een gedegen en afdoende kennis konden hebben van alle elementen van het dossier. De verwerende partij beperkt er zich toe te verwijzen naar taalattesten van directeur-generaal Olivier Libois en voorzitter François Adam, maar zwijgt over de taalkennis van hoofdcommissaris van politie Christian Beaupere. Meer algemeen neemt zij geen standpunt in over de taalrol van alle leden van de selectiecommissie. Aldus staat niet vast of er naast de voormelde leden niet nog meer leden van de selectiecommissie Franstalig zijn. Wat het attest van voorzitter François Adam betreft, merkt verzoeker op dat het een attest van 13 maart 1992 betreft, die grondslag vindt in de wet van 30 juli 1938 'betreffende het gebruik der talen bij het leger'. De taalbrevetten op grond van deze laatste wet zijn opgenomen in een conformiteitstabel (bijlage 14 van het RPPol), in toepassing van artikel XII.VII.28 RPPol. Het attest dat betrekking heeft op François Adam vermeldt niet in toepassing van welk artikel van de voormelde wet het is opgesteld. Zodoende kan conform de bijlage 14 van het RPPol niet de gelijkwaardigheid worden vastgesteld met enig niveau van taalkennis bedoeld in de bestuurstaalwet. Daarenboven vermeldt het attest in wezen alleen maar welke officieren aan het betreffende examen hebben deelgenomen. Of de deelnemers, waaronder François Adam, ook zijn geslaagd, is niet expliciet vermeld. Het taalattest van Olivier Libois daarentegen lijkt wel te volstaan.

7.3. Verzoeker verwijst in zijn laatste memorie nog naar de arresten nr. 70.418 van 18 december 1997, nr. 50.081 van 8 november 1994 en nr. 206.854 van 29 juli 2010. Hij meent dat men "ook buiten tuchtzaken […] en/of de hoorplicht het recht heeft om volwaardig begrepen te worden door de beoordelaar" en dat er in *casu* sprake is van een dermate complexiteit dat van de rechtspraak zoals die blijkt uit het arrest nr. 220.489 van 29 augustus 2012, moet afgeweken worden.

Beoordeling

8.1. In deze zaak, waarin geen tuchtbeslissing aan de orde is, verwijst de verwerende partij terecht naar de rechtspraak van de Raad van State die stelt dat de voorwaarden die voortvloeien uit artikel 39, § 1, en artikel 17, § 1, B, 1°, van de bestuurstaalwet, toegepast op een bestuurscollege van een dienst waarvan de werkkring het gehele land bestrijkt, inhouden dat dit college, dat normaliter ambtenaren van beide taalgroepen moet bevatten, zo moet zijn samengesteld dat het in staat is elke ambtenaar in zijn eigen taal te ondervragen en te horen en kennis te nemen van elk document betreffende die ambtenaar dat krachtens de voormelde artikelen in de taal van die ambtenaar is gesteld en dat bij gebrek aan een regel die de verhouding bepaalt waarin beide taalgroepen door de leden van het college op een vergadering ervan moeten zijn vertegenwoordigd, de voormelde voorwaarden, die de samenstelling van het college uit taaloogpunt regelen, als vervuld moeten worden beschouwd zodra ten minste één lid van dezelfde taalgroep als de betrokken ambtenaar aanwezig is tijdens de vergadering en er bovendien door het college een beroep kan worden gedaan op een tweetalig adjunct of op een van de tweetalige leden van het college, om aan de overige leden van het college uitleg te geven, ofwel over de reikwijdte van de ondervraging die de ambtenaar heeft ondergaan of van het betoog van deze laatste, ofwel over de inhoud van documenten die hem betreffen. Vereist is niet dat er ook effectief door het tweetalige lid uitleg is gegeven aan de eentalige leden van de andere taalrol.

Verzoekers standpunt dat de voormelde rechtspraak van de Raad van State in *casu* geen stand kan houden in het licht van de complexiteit van het dossier, wordt niet bijgetreden, nu een dergelijke complexiteit niet blijkt. Overeenkomstig artikel VII.II.34 RPPol vergelijkt de commissie te dezen de aanspraken en verdiensten van de kandidaten op grond van hun persoonlijk dossier, hun evaluatie en hun kandidaatstelling. De aanspraken en verdiensten van de kandidaten worden daarbij beoordeeld op grond van zeven voorafgaand vastgestelde en objectieve criteria. Er wordt niet ingezien waarom deze

beoordeling door de commissie van in *casu* 71 ontvankelijk bevonden kandidaturen, niet op een dag zou kunnen gebeuren.

8.2. Verzoeker erkent in zijn memorie van wederantwoord dat het taalattest van directeur-generaal Olivier Libois, die tot de Franse taalrol behoort, lijkt te volstaan om te voldoen aan de vereiste aanwezigheid van ten minste één tweetalig lid. Verzoeker betwist verder niet ernstig dat niet ten minste één lid van de commissie tot de Nederlandse taalrol behoort. Aan de door artikel 39, § 1, en artikel 17, § 1, B, 1°, van de bestuurstaalwet gestelde voorwaarden blijkt derhalve voldaan.

8.3. De conclusie hieruit is dat de commissie die zich over de aanspraken en verdiensten van de kandidaten moest buigen en uitspreken, voldoende in staat moet worden geacht om verzoeker en de hem betreffende documenten te begrijpen.

Het middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De zaken A. 207.464/X-15.702 en A. 208.255/X-15.681 worden gevoegd.

2. De Raad van State verwerpt het beroep in beide zaken.

3. Verzoeker wordt in beide zaken verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig mei 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

bijgestaan door

Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Silvan De Clercq **Johan Lust**